

tilføie, at hvem, der vil tabe, og hvem, der vil vinde i denne Kamp, ikke lader sig afgjøre, i alt Fald skal jeg intet som helst Afgjørende udtale herom, men eet vil jeg tilføie mig at udtale, og det er den Slutning, hvortil jeg vil komme efter at have givet denne Begrundelse, og det er, at det er min Opfattelse, at naar Arbejderne staa som de Svage, som de i dette Dieblit gjøre i denne Kamp, kunne de takke deres Fjere og dem, der staa paa den Side i Rigsdagen, for, at de ikke kunne føre deres Sag igjennem. Være alle de Millioner, der have været forlangte til store og smaa Arbejder hele Landet over, navnlig i Hovedstaden, blevne bevilgede, og disse Arbejder saaledes være bragte til Udførelse, da vilde der have været en saadan Brug for Arbejdere, i en saa stor Maalestok, at Arbejderne i denne Strid efter min Overbevisning vilde have seiret og ikke Mestrene. Hvad Resultatet nu vil blive, det veed jeg Intet om, men, hvis det bliver de Smaa, der tabe i denne Kamp, kunne de takke deres egne Fjere derfor, fordi de have støttet denne Visnepolitik, som berøver Arbejderne den Fortjeneste, som de ellers vilde have Udkomst til at faae. Hvad øvrige Følger det kan have i Landet, skal jeg ikke indlade mig paa at skildre, men jeg paastaa overfor det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds, naar han har sagt overfor Regjeringen og overfor os, der staa paa den anden Side i denne Kamp, at det Vaaben, vi bragte til Anvendelse, var Sult, da kunne vi vende disse Ord om inod ham og dem, der staa paa hans Side, og sige, at er der Noget, der nedkalder Sult over Befolkningen, da er det de Herrer ved de Midler, de bringe til Anvendelse under denne Kamp. Den Visnepolitik, de føre, har intet andet Udslag end at fremkalde Sult og Elendighed efter en stedsvis stigende Maalestok (Afbrydelse af M. Pedersen). Det ærede Medlem afbryder mig og siger, at det er Regjeringen, men det er aldeles urigtigt. Jeg kunde gaa videre i den Retning i at illustrere, hvad jeg siger; men jeg finder det ikke nødvendigt.

Naar det ærede Medlem saa endvidere knyttede til sine Udtalelser om Grundlovsbrud den Erklæring, at han vilde kalde det, der herom fremspørgtes, for Folkets Dom, da bestrider jeg ogsaa dette, og navnlig bestrider jeg hans Berettigelse til at betegne dem, der staa paa den anden Side, som en Klat Mindretal. Vi have jo hørt meget ofte hele Landet over, at vi, der staa paa den anden Side, skulle betegnes som en Klat. Somme Tider har man ogsaa været saa venlig at tilføie, at Halsen skulde dreies om paa os, og den Slags Ting — men jeg tror nu

ikke, at de Herrer have lagt nogen egentlig Albvor i saadanne Ytringer. Her er det egentlig, jeg tror, at de ærede Herrer paa den Side gjøre sig skyldige i en dobbelt Feiltagelse. For det Første gjøre de sig skyldig i en Feiltagelse og en Undervurdering af deres Modstandere ved at omtale os paa denne Side, som det er blevet gjort her i Thinget i Dag af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds. Jeg tror, at det er en af deres største Feil, som de allerede fra Begyndelsen af have gjort sig skyldige i, at de underburede den Magt, ogsaa i selve Befolkningen, som staa paa den anden Side. Det er min Opfattelse, at er den Del af Befolkningen, som staa paa den anden Side, end ikke stærk nok til, at den har Magten til at kunne føre noget Andet igjennem, hvad jeg ogsaa mener, den ikke skal have, er den dog stærk nok til at gjøre den fornødne Modstand mod de Herrer af Flertallet her i denne Sal, saalænge de fortsætte med den Politik, de nu have ført i saa lang Tid, stærk nok til at føre Modstanden, saa længe det er nødvendigt, indtil de Herrer vende tilbage til det Standpunkt, vi have staaet paa her i Salen tidligere, nemlig at behandle Sagerne for deres egen Skyld. Vi kjende meget vel deres Puffen paa, at de ere fire Femtedele eller maafte derover af dette Things Medlemmer, men vi vide ogsaa meget vel, at Styrkeforholdet mellem de to Partier her i Landet, her i Salen og blandt Befolkningen inde omkring, staaer ikke i det Forhold til hinanden, som de Herrer pege paa, naar de tale om Flertallet. Naar de i denne Sal ere, hvad jeg ikke bestrider, de 80 pCt., da er det vist, at de ikke ere 80 pCt. udeiblandt Befolkningen. Det er denne Opfattelse, i Følge hvilken jeg tror, de mene sig berettigede til at betegne deres Modstandere som en lille Klat, og hvori jeg mener, de handle urigtigt. Jeg tror, det kan godtgøres, at ved den Stemmegivning, der foreligger fra sidste Valg, have omtrent 38 pCt. stemt for den Side, hvorpaa de Herrer staa, medens omtrent 25 pCt. have stemt for den Side, hvorpaa vi andre staa, og 37 pCt. ikke have deltaget i Afstemningen. Det er muligt, at disse Tal, dersom man skal holde sig strengt til det Enkelte, noget kunne bestrides — jeg kommer kun frem med dem som runde Tal — men jeg advarer de Herrer mod at bygge altfor stærkt paa den Magt, de have, og tro paa, at de gjennem en lang Fortsættelse skulde kunne fremkalde et Forhold, der skulde være dette, at vi skulde give efter for dem, saalænge de føre deres Politik paa den Maade, de i den seneste Tid have ført den.